

Getuigenis

Ontdek het verhaal van pleegzorgers Elke en Marc

Wat bracht ons tot pleegzorg:

Ongetwijfeld ligt mijn grote kinderwens aan de basis van ons pleegzorgverhaal. Een tafel vol met kinderen, minstens 7 was mijn ultieme droom. Na 2 biologische kinderen (Aline en Boris) was er ruimte en liefde zat om meer kinderen groot te brengen.

Een open huis:

We openen ons huis voor 3 zusjes en /of broertjes omdat we het superbelangrijk vinden dat zussen en broers samenblijven. Kort nadien kwamen Arthur en Eva in 2013 bij ons wonen op de leeftijd van 9 en 4 jaar. We waren nog volop in de verbouwing van ons huis, maar eens alles af en iedereen zijn plekje gevonden had, hebben we in 2016 ons profiel* terug opengesteld voor een baby in een crisissituatie.

*Profiel is een matchingsverslag met daarin welke leeftijd, welke vorm van opvang en welke kind problematieken niet bij je gezin passen. Om een voorbeeld te geven: een kindje met autisme past moeilijker bij ons gezin omdat we een heel dynamisch gezin zijn met veel prikkels en veel veranderingen.

Wachtend op dat telefoontje, zo zenuwachtig dat ik was! Ik weet het nog goed, ik stond in de hal van 't Wit Zand en daar ging de telefoon. Tijdens het telefoongesprek werd me gevraagd of ik Pieter een jongetje van 1 maand en 20 dagen kon ophalen in het ziekenhuis in de stad. Vol spanning, bibberend en bevend belde ik naar mijn man met het spannende nieuws. Diezelfde avond zijn we met het volledige gezin de kleine man gaan halen. Het kereltje is dan ook niet meer bij ons vertrokken.

Onverwacht gebeuren; ook in pleegzorg.

Tijdens de wekelijkse mama bezoeken bij ons thuis, zagen we dat zijn broertje ook op komst was. Na de bevalling gingen we op baby bezoek en kregen we van mama te horen dat de jeugdrechter besloten had dat Georges ook niet bij haar mocht opgroeien. Soms moet er in pleegzorg snel besloten worden, dus na 3 dagen stond ons besluit vast om ook pasgeboren Georges (2017) in ons armen te sluiten.

Baby's in crisissituaties:

Eens de jongens wat doorgroeid waren zijn we ons gaan focussen op het belang van de eerste 1000 dagen, het belang van liefde, geborgen- en gedragenheid. Door deze baby's te koesteren tijdens deze periode, geven we pleegzorg en de instanties tijd om uit te zoeken wat het perspectief is voor deze kinderen... Het stelt hen ook in staat om zich te hechten, dit hechten is een heel belangrijke vaardigheid die je moet kunnen ontwikkelen om later sterker in het leven te staan en relaties aan te gaan.

Zo zijn Lars (2019) en Fien (2020) bij ons komen knuffelen, beide kleintjes zijn dan verhuisd naar hun nieuwe thuis, elk bij een pleegmama. Later is het broertje van Lars ook nog bij dat pleeggezin gaan wonen, zo waren de broers terug samen.

Via, via:

Pleegzorg is vaak een verhaal van via, via.... Zowel mondeling informeren van toekomstige pleeggezinnen, als de onderlinge gesprekken van pleegzorgers om te kunnen ventileren. Door deze mondelinge communicatie via niet officiële weg krijgen pleegzorgers vaak te horen dat er kinderen in nood zijn. Via deze weg zijn Marie en Tuur (2020), toen 7 en 9 jaar, bij ons terecht gekomen dit terwijl broer en zus bij mijn vriendin en haar man zijn ingetrokken. Samen afscheid laten nemen van de vorige school, samen met onze kinderen naar de nieuwe school en samen op reis, geen moeite was te veel om deze kids verbonden te houden. Na 2 jaar en intensief samenwerken met de ouders zijn de kinderen teruggekeerd naar huis. Een mooi verhaal maar gelijktijdig hartverscheurend omdat je de kinderen volledig moet loslaten. Tot op de dag van vandaag hebben we moeilijke momenten met veel gemis, ook dit hoort bij pleegzorg.

Niet enkel klein maar ook groot:

Tijdens deze jaren ging ons hart niet enkel naar kleine kinderen, maar ook voor pubers wilden we het verschil maken. In 2020-2021 kwam er een vraag voor een jonge dame Emma die in een voorziening woonde om kennis te maken met een gezinsleven. Zij kwam in de weekenden en vakanties tot bij ons. Later kreeg zij verkering en heeft ze aansluiting gevonden bij de familie van haar vriend. Ook Carolien (2021) hebben we opgevangen, eerst in crisis, later in ondersteunende pleegzorg. Zij kon doorstromen naar zelfstandig begeleid wonen en heeft de weg naar haar mama teruggevonden.

Soms hebben mensen niet veel nodig, een back-up is voldoende:

Dit bracht ons tot maart 2022, we bogen ons opnieuw over een wiegje met daarin kleine Jules. Voor de jonge mama van Jules was het tijdelijk te moeilijk om deze kleine pruts samen met de nog kleine zus Hanna groot te brengen. Ook met Nadine (mama van de kids) had ik een hele goede band. We zijn van crisiszorg voor Jules en Hanna naar ondersteunende pleegzorg gegaan en blijven back-uppen waar nodig. Voor deze mama zaten we mee rond de tafel tijdens de contextgesprekken. Nu 2 jaar later heeft dit gezin zijn stabiliteit gevonden en is onze ondersteuning veel minder nodig. Het is zo zalig om foto's op Facebook te zien van hoe de kinderen opgroeien en hoe fier mama en papa zijn.

Tot slot, maar met mama en pleegzorg weet je nooit:

Om te komen tot onze laatste spruit Noah (2022), een enorme verrijking voor ons gezin, de liefde van de andere kinderen naar Noah en omgekeerd was zo groot dat we kozen voor verandering naar een biedend traject. Wanneer we dachten dat dit het einde was van ons pleegzorgverhaal, kwamen Mia (2023) en Levi (2023) in crisis tijdens de zomervakantie. Toen er geen nieuw gezin gevonden werd om hen op te vangen, dit vanaf september, heeft de jeugdrechter besloten hen op internaat te plaatsen. Nu bieden we ondersteuning in weekends en vakanties. Op deze manier proberen we met zoveel mogelijk kinderen ons huis te delen, in de hoop hen op weg te zetten naar een goede toekomst.

Het einde van dit artikel maar waarschijnlijk nog niet het einde van ons pleegzorgverhaal...

*Voor deze getuigenis werd er gebruik gemaakt van schuilnamen.